

НЕ ВНЕСЕ ВНЕТРЕ ВЪ ТЕБЕ ТОЛКЪВА ЧЪДА И ДОСТОСЛОВНА ДЪШЪ.

І. Не чини ли ти са, мамо, че дъшата ми е много по досточъда, нежели тѣлото ми?

М. Наистина, сыне мой: и това е друга причина, за която тебе да обичашъ Бога и да го сѣдшашъ: защото ти даде таква дъшъ.

Но утре щемъ са разговорѣ пакъ за това: сега са пристемнѣва, и росата начала да пада: нека идеме дома.

РАЗГОВОРЪ Ѳ.

Обѣдѣющата сѣтрина Госпожа Анна каза на Іованча заповѣдта Божіа: че требѣва сирѣчь да помниие денятъ Сѣбботный, сирѣчь день упокоенный. Това мѣ беше истолкѣвала другошъ, и сега размышляваше много за него: защото беше научилъ по сѣданш толкѣва за Бога, небеснаго ни Отца, който ни опредѣли Недѣлншатъ день, за да имаме на седмицата единъ цѣлъ день, въ който да се учиме въ болѣе и болѣе за благодѣялата мѣ, да прочитаме книгята, коя